

og fra radikal Side har man erkendt, at man ikke kunde gaa mod et Forslag af den Art. Hvis det var blevet en Løsning af den Art, kan den ærede Minister blandt andet være overbevist om, at han ikke vilde have faaet den Kamp og Modstand, han i dette Ting har haft fra Trekanter og andre mærkelige Modstandere.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem har Ret, i alt Fald hvis jeg har forstaaet ham rigtigt, saaledes som han har fremsat den Løsning, han gerne vilde have udført i det praktiske Liv. Det ærede Medlem har hørt, hvilke heftige og stærke Angreb der er blevet rejst mod den ret milde Opholdsbestemmelse, der er i det foreliggende Forslag. Hvor kan det ærede Medlem da tro, at naar han kom med et Forslag med ganske anderledes kraftige Bestemmelser i saa Henseende, skulde det blive særdeles vel modtaget. Jeg tror ikke, der er noget faktisk, der kan bevirke, at det ærede Medlem kan tro noget saadant.

Endelig kunde det ogsaa have interesseret mig — jeg indrømmer, rent teoretisk, ikke af nogen som helst anden Grund — at se det ærede Medlems Forslag stillet op for at se, hvorledes han har tænkt sig det gennemført i det praktiske Liv. Her i København er der vel saadan noget som 80—90,000 Vælgere. Hvad mener det ærede Medlem om at lave en Liste, der skulde laves efter Hensynet til, hvilken Halvdel af Vælgerne der har boet længst i Kommunen? . . . . (Chr. Reventlow: I et bestemt Tidsrum) . . . . Ja, et bestemt Tidsrum siger man nu.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borghjerg: Den højtærede Minister vilde dække sin Langsomhed med Hensyn til Valgkredslovens Fremme bag Københavns Magistrat. Det gaar nu ikke. Vide ærede Medlemmer, hvad Dag den højtærede Minister sendte Københavns Magistrat denne Skrivelse, hvorved Ministeren naar til de 2 Maaneder — det var nu ikke fuldt 2 Maaneder? Ministeren sendte Skrivelsen den 23. December. Det var meget snildt gjort. Allerede i Efteraaret var Statistisk Bureau færdig. Det var meget snildt gjort at sende denne Skrivelse lille Juleaften for derved at faa saa meget som mulig Paaskud for sin Langsomhed. Ministeren vidste, at der var Juleferie o. s. v. Men

for øvrigt har Magistratens System med denne Sag paa ingen Maade kunnet forsinke Ministeren saaledes, at Valgkredsloven ikke nu skulde kunne foreligge her paa Bordet. Jeg har ikke sagt, at den skulde laves paa 8 Dage. Men Ministeren kunde straks i Fjor have sat sine Embedsmænd i Statistisk Bureau i Gang, saa kunde den have foreligget i denne Samling, hvad den maatte, hvis den højtærede Konseilspræsidents Ord ikke skulde brydes. Den højtærede Konseilspræsident sagde den 13. April oppe i Landstinget, at Forslaget vilde komme frem i denne Samling. Han sagde den 11. April 1907, at det var ikke en vanskelig Sag, han sagde netop dette: „Det er slet ikke saa vidtløftigt at udarbejde et Forslag om 162 Valgkredse; det kan nemt ske, naar man har Enighed om, at det er den Vej, vi skulle“. Det var den højtærede Konseilspræsidents Ord. Jeg spørger: Hvorfor har der ikke allerede foreligget Lovforslag fra den højtærede Indenrigsminister? Er det ikke hans Mening, at vi skulde se at faa en ny Valgkredslov inden næste Folketingsvalg? Er det ikke hans Mening? Men saa er det virkelig paa høje Tid, saa maa vi have den snart. Ellers gør Ministeren sit til, at vi ikke kunne faa den inden næste Valg. Men saa er hans Kærlighed til den almindelige Valgret, som han her har talt om, Humbug, forloren!

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det ærede Medlem siger, at det var meget snildt af mig at sende denne Skrivelse den 23. December til Københavns Magistrat, Statistisk Bureau havde været færdig allerede i Efteraaret, og saa havde jeg ladet denne Skrivelse ligge og regnet ud: den 23. December, ja, netop den 23. December skulde de have den, lige op til Jul! Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg fik Skrivelsen fra Statistisk Bureau, hvis jeg ikke busker fejl, under 21. December, i alt Fald var det en af Dagene i 20erne, og jeg sendte den af Sted lige pr. omgaaende. Jeg var saa ivrig for at faa at vide, hvad man i Kommunalbestyrelsen vilde sige, at jeg ikke en Gang gav mig Tid til at læse Skrivelsen ordentlig igennem, jeg sendte den lige straks og tænkte: Lad os nu høre, og jeg tænkte: Selv om Magistraten holder Juleferie, den lukker vel ikke sine Kontorer hele Julen igennem, og saa vidste jeg godt, at Borgerrepræsentationen først kom sammen igen i Januar; men det faldt mig jo ikke ind, at der skulde gaa to hele Maaneder, naar